

Brussel, 13 februari 2026
(OR. en)

6272/26

CLIMA 61
ENV 120
AGRI 112
FORETS 19
ENER 66
IND 111
COMPET 181
DELECT 28

BEGELEIDENDE NOTA

van: de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur

ingekomen: 3 februari 2026

aan: mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

nr. Comdoc.: C(2026) 553 final

Betreft: GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE van 3.2.2026 tot aanvulling van Verordening (EU) 2024/3012 van het Europees Parlement en de Raad door de vaststelling van certificeringsmethoden voor activiteiten met betrekking tot permanente koolstofverwijderingen

De delegaties vinden hierbij document C(2026) 553 final.

Bijlage: C(2026) 553 final

Brussel, 3.2.2026
C(2026) 553 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 3.2.2026

**tot aanvulling van Verordening (EU) 2024/3012 van het Europees Parlement en de Raad
door de vaststelling van certificeringsmethoden voor activiteiten met betrekking tot
permanente koolstofverwijderingen**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

De Europese Unie heeft zich ertoe verbonden tegen 2050 klimaatneutraal te zijn, in de eerste plaats door een dringende, ambitieuze en blijvende vermindering van de uitstoot van broeikasgassen, aangevuld met koolstofverwijderingen om restemissies aan te pakken. Bij Verordening (EU) 2024/3012 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2024 tot vaststelling van een certificeringskader van de Unie voor permanente koolstofverwijderingen, koolstoflandbeheer en koolstofopslag in producten¹ is een vrijwillig kader gecreëerd voor de certificering van bovengenoemde activiteiten in de hele Unie. Door kwaliteitscriteria van de Unie vast te stellen en monitoring- en rapportageprocessen in te voeren, wordt met de verordening beoogd de certificeringsprocedures te stroomlijnen. Dit zal investeringen in zowel innovatieve technologieën voor koolstofverwijdering als in duurzame oplossingen voor koolstoflandbouw vergemakkelijken, en tegelijkertijd het greenwashing-probleem aanpakken en aldus bijdragen tot de doelstelling van de Unie inzake klimaatneutraliteit.

Om Verordening (EU) 2024/3012 uit te voeren en de kwaliteitscriteria van de Unie in werking te stellen, moeten op maat gemaakte certificeringsmethoden voor een breed scala aan koolstofverwijderingsactiviteiten worden vastgesteld. Bij deze gedelegeerde handeling worden de methoden ingevoerd voor koolstofverwijderingsactiviteiten door middel van directe afvang uit de lucht met koolstofopslag (Direct Air Capture with Carbon Storage — DACCS), koolstofafvang en -opslag van biogene emissies (Biogenic Emissions Capture with Carbon storage — BioCCS) en koolstofverwijdering met biohoutschool (Biochar Carbon Removal — BCR).

2. RAADPLEGING VOORAFGAAND AAN DE AANNEMING VAN DE HANDELING

Overeenkomstig artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) 2024/3012 en punt 4 van het aan het Interinstitutioneel Akkoord over beter wetgeven tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie gehechte Gezamenlijk akkoord over gedelegeerde handelingen² hebben bij de voorbereiding van deze gedelegeerde handeling de nodige raadplegingen plaatsgevonden. De deskundigen van de deskundigengroep inzake koolstofverwijdering van de Commissie werden geraadpleegd tijdens de bijeenkomsten van 25 oktober 2023, 17 april 2024, 21 oktober 2024, 26 maart 2025, 10 juli 2025 en 10 november 2025. Na de presentatie van de ontwerp teksten van de gedelegeerde handeling kregen de deskundigen tevens de mogelijkheid schriftelijke opmerkingen over de tekst in te dienen, die naar behoren in aanmerking werden genomen.

Zoals bepaald in het Gezamenlijk akkoord over gedelegeerde handelingen zijn de voor deze bijeenkomsten relevante documenten tegelijkertijd aan het Europees Parlement en de Raad toegezonden. Bij de voorbereiding van de gedelegeerde handeling is rekening gehouden met de opmerkingen van de deskundigengroep.

Het ontwerp van gedelegeerde handeling is op het portaal voor betere regelgeving gepubliceerd en was van 17 juli 2025 tot en met 22 september 2025 beschikbaar voor

¹ PB L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj>.

² Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie van 13 april 2016 over beter wetgeven (PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1).

feedback. In deze periode werden 143 reacties ontvangen, onder meer van 6 overheidsinstanties, 58 bedrijven, 22 niet-gouvernementele organisaties, 2 milieuorganisaties, 34 bedrijfsverenigingen, 2 vakbonden en 7 academische/onderzoeksinstituten. De feedback over het ontwerp van gedelegeerde handeling die tijdens de openbare raadpleging werd ontvangen, was gelijkaardig en betrof soortgelijke argumenten en informatie als die bij de uitgebreide besprekingen tijdens de vergaderingen van de deskundigengroep koolstofverwijdering ter tafel kwamen. Vervolgens zijn in het ontwerp verduidelijkingen opgenomen om rekening te houden met de desbetreffende opmerkingen en om de kwaliteit van de tekst te verbeteren.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

In artikel 8, lid 2, van Verordening (EU) 2024/3012 wordt de Commissie de bevoegdheid verleend om gedelegeerde handelingen vast te stellen om de verordening aan te vullen door certificeringsmethoden vast te stellen voor verschillende koolstofverwijderingsactiviteiten.

Met name de volgende punten van bijlage I bij Verordening (EU) 2024/3012 moeten in de onderhavige certificeringsmethoden tot uitdrukking komen:

- a) de soort activiteit en een beschrijving van de betrokken praktijken en processen, met inbegrip van de activiteitsperiode en de monitoringperiode;
- b) regels voor de identificatie van alle putten voor koolstofverwijdering en bronnen van broeikasgasemissies in de zin van artikel 4, lid 1;
- c) regels voor de berekening van het basisscenario, zoals bedoeld in artikel 4, lid 1, punt a);
- d) regels voor de berekening van de totale koolstofverwijderingen, zoals bedoeld in artikel 4, lid 1, punt b);
- e) regels voor de berekening van de emissies van GHG_{bijbehorend}, zoals bedoeld in artikel 4, lid 1, punt c);
- f) regels voor het bijwerken van het in artikel 4, lid 9, bedoelde gestandaardiseerde basisscenario;
- g) regels om onzekerheden bij de kwantificering van permanente koolstofverwijderingen, zoals bedoeld in artikel 4, lid 12, op behoudende wijze aan te pakken;
- h) monitoringregels en regels inzake beperking van alle vastgestelde risico's op omkering van de opgeslagen koolstof, zoals bedoeld in artikel 6, lid 2, punt a);
- i) regels inzake passende aansprakelijkheidsmechanismen zoals bedoeld in artikel 6, lid 2, punt b), en artikel 6, lid 4, met inbegrip van regels inzake het risico van falen van het betrokken aansprakelijkheidsmechanisme;
- j) regels inzake de uitvoering van het in artikel 6, lid 5, bedoelde vereiste;
- k) regels inzake de minimale duurzaamheidseisen zoals bedoeld in artikel 7, lid 3.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 3.2.2026

tot aanvulling van Verordening (EU) 2024/3012 van het Europees Parlement en de Raad door de vaststelling van certificeringsmethoden voor activiteiten met betrekking tot permanente koolstofverwijderingen

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) 2024/3012 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2024 tot vaststelling van een certificeringskader van de Unie voor permanente koolstofverwijderingen, koolstoflandbeheer en koolstofopslag in producten¹, en met name artikel 8, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2024/3012 voorziet in een vrijwillig Uniekader voor de certificering van permanente koolstofverwijderingen, koolstoflandbeheer en koolstofopslag in producten om de verwezenlijking van de doelstellingen van de Unie in het kader van de Overeenkomst van Parijs, die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering², te ondersteunen, met name de collectieve verwezenlijking tegen 2050 van de bij Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad³ vastgestelde doelstelling inzake klimaatneutraliteit. Daartoe worden in Verordening (EU) 2024/3012 kwaliteitscriteria voor koolstofverwijderingsactiviteiten vastgesteld met betrekking tot kwantificering, additionaliteit, opslag, aansprakelijkheid en duurzaamheid. Het is noodzakelijk certificeringsmethoden vast te stellen op grond waarvan exploitanten van permanente koolstofverwijderingsactiviteiten die in de Unie plaatsvinden, kunnen aantonen dat de activiteiten voldoen aan die kwaliteitscriteria, en de koolstofverwijderingen die door dergelijke activiteiten worden gegenereerd, in aanmerking kunnen komen voor certificering in het kader van de Unie.
- (2) De door de Commissie uitgevoerde toetsing van de bestaande methoden voor de certificering van permanente koolstofverwijderingen en het daaropvolgende werk van de deskundigengroep inzake koolstofverwijdering hebben drie soorten permanente koolstofverwijderingsactiviteiten aan het licht gebracht waarvoor de stand van de wetenschappelijke kennis en de technologische rijpheid de ontwikkeling van

¹ PB L, 2024/3012, 6.12.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj>.

² Overeenkomst die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en die werd goedgekeurd bij Besluit (EU) 2016/1841 van de Raad van 5 oktober 2016 betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van de Overeenkomst van Parijs, die is aangenomen in het kader van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering (PB L 282 van 19.10.2016, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2016/1841/oj>).

³ Verordening (EU) 2021/1119 van het Europees Parlement en de Raad van 30 juni 2021 tot vaststelling van een kader voor de verwezenlijking van klimaatneutraliteit, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 401/2009 en Verordening (EU) 2018/1999 (“Europese klimaatwet”) (PB L 243 van 9.7.2021, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

certificeringsmethoden mogelijk maken in het kader van Verordening (EU) 2024/3012, teneinde te zorgen voor een robuuste en transparante kwantificering van het nettovoordeel in termen van koolstofverwijdering, namelijk directe afvang uit de lucht met koolstofopslag (“DACCS” (direct air capture with carbon storage)), koolstofafvang en -opslag van biogene emissies (“BioCCS”) en koolstofverwijdering met biohoutschool (“BCR” (biochar carbon removal)).

- (3) Het is passend deze verordening op gezette tijden, ten minste om de vier jaar, in al haar aspecten te evalueren. Er moet rekening worden gehouden met technologische en wetenschappelijke vooruitgang en innovatie, met name verbeteringen op het gebied van monitoring, rapportage en verificatie, met betrekking tot DACCS-, BioCCS- en BCR-activiteiten en andere permanente koolstofverwijderingsactiviteiten. Ontwikkelingen in de wetgeving van de Unie moeten evenzeer in aanmerking worden genomen, onder meer bij de evaluatie van de duurzaamheidsvereisten uit hoofde van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad⁴. Er moeten daarnaast kennisdelingsactiviteiten worden georganiseerd om feedback te verzamelen en beste praktijken te delen uit de bij de uitvoering van deze verordening opgedane ervaring.
- (4) Thans geldt dat DACCS-, BioCCS- en BCR-activiteiten te maken hebben met marktfalen; dat wil zeggen dat zij voordelen opleveren voor de beperking van de klimaatverandering die verband houden met kosten, maar niet voldoende inkomsten voor de exploitanten genereren, hetgeen resulteert in een financieringstekort⁵. Exploitanten die biogene of atmosferische CO₂ afvangen en opslaan, kunnen geen emissierechten ontvangen noch verminderingen van hun verplichtingen uit hoofde van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad⁶. Daarom ontbreekt het exploitanten van DACCS-, BioCCS- en BCR-activiteiten momenteel aan economische prikkels om te investeren. Deze financieringskloof kan worden overbrugd door middel van overheidssteun en door inkomsten uit de verkoop van gecertificeerde eenheden of een mogelijke combinatie van de twee financieringsmechanismen⁷. Voor die activiteiten is het daarom passend een gestandaardiseerd basisscenario van nul CO₂-equivalent vast te stellen, aangezien dit zeer representatief is voor de huidige standaard prestaties van vergelijkbare praktijken en processen in vergelijkbare sociale, economische, milieugerelateerde, technologische en regelgevingsomstandigheden. In overeenstemming met de voorschriften voor additionaliteit bij de toepassing van een gestandaardiseerd basisscenario zoals vastgesteld in Verordening (EU) 2024/3012 worden dergelijke activiteiten derhalve als additioneel beschouwd.
- (5) Om het permanente karakter van de CO₂-opslag te garanderen, moet de bij DACCS- en BioCCS-activiteiten afgevangen CO₂ worden opgeslagen op geologische opslaglocaties die uit hoofde van Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en

⁴ Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

⁵ Zie Besluit van de Commissie van 2 juli 2024 betreffende steunmaatregel SA.107009 (2024/N) — Zweden, Zweedse biogene CCS-veiling (C(2024) 4582 final), punt 29 e.v.

⁶ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

⁷ Zie Besluit van de Commissie van 2 juli 2024 betreffende steunmaatregel SA.107009 (2024/N) — Zweden, Zweedse biogene CCS-veiling (C(2024) 4582 final), punt 179.

de Raad⁸ zijn toegestaan en die het aansprakelijkheidskader vormen voor eventuele CO₂-lekken. Bij DACCS- en BioCCS-activiteiten moet gebruikgemaakt kunnen worden van gedeelde vervoersinfrastructuur en CO₂ kunnen worden afgevoerd naar meerdere opslaglocaties waar CO₂ uit verschillende bronnen wordt opgeslagen.

- (6) Met BCR-activiteiten wordt een kwantificeerbare fractie van stabiele biohoutschool geproduceerd die naar verwachting ten minste enkele eeuwen koolstof zal opslaan en dus permanente koolstofverwijderingseenheden kan genereren. De productie en het gebruik van biohoutschool moeten worden gemonitord tot op het moment waarop het aan de bodem is toegevoegd of in een product is verwerkt voor de toepassingen die zijn toegestaan op grond van de BCR-methode. In gevallen waarin niet rechtstreeks toezicht is gehouden op de toepassing van BCR in bodems, moeten de exploitanten gedurende ten minste één jaar na de toepassing toegang verlenen tot de locatie, zodat een doeltreffend gebruik van BCR overeenkomstig de voorwaarden voor permanente opslag van koolstof kan worden geverifieerd. Gezien het lage risico op omkering van de fractie biohoutschool die als stabiel is aangemerkt en het aanhouden van een voorzichtigheidsmarge bij de kwantificering van de permanente fractie biohoutschool, is geen verdere monitoring vereist vanaf het punt waarop is aangetoond dat de biohoutschool aan de bodem is toegevoegd of in een product is verwerkt.
- (7) Om te voorkomen dat de afvang van CO₂ wordt ontmoedigd, mogen de duurzaamheidseisen voor biomassa die wordt gebruikt in het kader van BioCCS-activiteiten niet verder gaan dan de eisen die gelden voor biomassa die wordt gebruikt in bio-energie-installaties die geen CO₂ afvangen. Er zij aan herinnerd dat exploitanten in geval van overheidssteun door de lidstaten moeten voldoen aan het beginsel van het cascaderend gebruik overeenkomstig artikel 3, lid 3, van Richtlijn 2018/2001 en zoals door de lidstaten uitgevoerd.
- (8) Ter bescherming van ecosystemen, biodiversiteit en natuurlijke koolstofputten mogen BioCCS- en BCR-activiteiten niet leiden tot een niet-duurzame vraag naar biomassagrondstoffen en moeten zij worden uitgevoerd in overeenstemming met het beginsel van het cascaderend gebruik van biomassa en voorzien in een transparante verslaglegging over het type biomassa dat door de activiteit wordt verbruikt.
- (9) BioCCS-activiteiten die primair tot doel hebben warmte of elektriciteit te produceren uit de verbranding van biomassa, moeten aantonen dat de biomassaverbruikscapaciteit van de installatie niet met meer is toegenomen dan de hoeveelheid die nodig is om de energie te leveren voor de afvang van biogene CO₂-emissies.
- (10) Bij BCR-activiteiten waarbij biohoutschool het primaire product van de activiteit is, dat 50 % of meer van de totale energieoutput van de nevenproducten uitmaakt, mogen voor de productie van biohoutschool uitsluitend grondstoffen worden gebruikt die afkomstig zijn van afval of residuen, zoals gedefinieerd in artikel 2, punten 23 en 43, respectievelijk, van Richtlijn (EU) 2018/2001.
- (11) Indien de toename in het verbruik van biomassa die nodig is om ter plaatse warmte of elektriciteit te leveren voor DACCS- of BioCCS-activiteiten, of voor de productie van biohoutschool in BCR-activiteiten, beperkt blijft tot afval- en restbiomassa of in

⁸ Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG, 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 140 van 5.6.2009, blz. 114, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/31/oj>).

overeenstemming is met het beginsel van het cascaderend gebruik van biomassa en niet leidt tot verdringing van bestaande biomassatoepassingen of tot een verhoogde druk op land, wordt verwacht dat een dergelijke toename niet gepaard gaat met significante emissies als gevolg van indirecte veranderingen in landgebruik (“ILUC” (indirect land use changes)). Momenteel wordt ter plaatse geen significante hoeveelheid warmte of elektriciteit geleverd door het verbruik van op voedsel- en voedergewassen gebaseerde biobrandstoffen, vloeibare biomassa of biomassabrandstoffen, en wordt het onwaarschijnlijk geacht dat dit zal veranderen naar aanleiding van het stimulerende effect van Verordening (EU) 2024/3012. Derhalve wordt verwacht dat emissies als gevolg van ILUC geen significante invloed zullen hebben op de kwantificering van het nettovoordeel in termen van koolstofverwijdering voor DACCS-, BioCCS- en BCR-activiteiten.

- (12) Om de transparantie te vergroten en beste praktijken bij de inkoop van biomassagrondstoffen te erkennen, moeten exploitanten van DACCS-, BioCCS- en BCR-activiteiten verslag uitbrengen over de biomassagrondstoffen die door hun activiteiten worden verbruikt. Deze informatie moet worden meegenomen in de beoordeling van de wijze waarop permanente koolstofverwijderingsactiviteiten van invloed kunnen zijn op ecosystemen, op de beschikbaarheid van grondstoffen voor andere sectoren en op het risico dat grondstoffen van buiten de regio worden verkregen, in het kader van de herziening van de certificeringsmethoden en met het oog op mogelijke aanpassingen daarvan.
- (13) Om de bodemgezondheid in stand te houden is het belangrijk te onthouden dat biohoutschool geproduceerd via BCR-activiteiten moet voldoen aan Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad⁹, Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad¹⁰, Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹¹, Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad¹² en Richtlijn (EU) 2025/2360 van het Europees Parlement en de Raad¹³,

⁹ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH), tot oprichting van een Europees Agentschap voor chemische stoffen, houdende wijziging van Richtlijn 1999/45/EG en houdende intrekking van Verordening (EEG) nr. 793/93 van de Raad en Verordening (EG) nr. 1488/94 van de Commissie alsmede Richtlijn 76/769/EEG van de Raad en de Richtlijnen 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG en 2000/21/EG van de Commissie (PB L 396 van 30.12.2006, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj>).

¹⁰ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj>).

¹¹ Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (PB L 300 van 14.11.2009, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj>).

¹² Verordening (EU) 2019/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende persistente organische verontreinigende stoffen (herschikking), PE/61/2019/REV/1 (PB L 169 van 25.6.2019, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1021/oj>).

¹³ Richtlijn (EU) 2025/2360 van het Europees Parlement en de Raad van 12 november 2025 inzake bodemmonitoring en bodemveerkracht (richtlijn bodemmonitoring) (PB L, 2025/2360 van 26.11.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2360/oj>).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) “atmosferische CO₂”: CO₂ die goed gemengd is in de vrije atmosfeer bij omgevingsluchttemperatuur, waarbij de CO₂-concentratie niet wordt beïnvloed door plaatselijke puntbronnen, maar wel kan variëren door regionale antropogene en natuurlijke emissiebronnen;
- 2) “biohoutschool”: een koolstofhoudend materiaal dat wordt geproduceerd door de thermische behandeling van biomassa of biomassa-brandstoffen;
- 3) “activiteit inzake koolstofverwijdering met biohoutschool” of “BCR-activiteit”: een activiteit die resulteert in de productie en permanente opslag van biohoutschool door toevoeging ervan aan bodems of door opname ervan in materialen;
- 4) “activiteit inzake koolstofafvang en -opslag van biogene emissies” of “BioCCS-activiteit”: een activiteit die resulteert in een proces van het afvangen van biogene CO₂, gevolgd door het vervoer en de permanente opslag van die biogene CO₂ door het te injecteren op een geologische opslaglocatie waarvoor een geldige vergunning bestaat overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2009/31/EG;
- 5) “biogene CO₂”: CO₂ die wordt geproduceerd uit een bron van biomassa, biobrandstof, vloeibare biomassa of biomassa-brandstof middels een chemisch of biologisch proces met gevolgen voor de daarin aanwezige koolstofatomen, met inbegrip van verbranding, oxidatie, anaerobe vergisting en fermentatie;
- 6) “activiteit inzake directe afvang uit de lucht met koolstofopslag” of “DACCS-activiteit”: een activiteit die resulteert in een proces van het afvangen van atmosferische CO₂ uit de omgevingslucht, gevolgd door het vervoer en de permanente opslag van die atmosferische CO₂ door het te injecteren op een geologische opslaglocatie waarvoor een geldige vergunning bestaat overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 2009/31/EG.

Artikel 2

Certificeringsmethode voor permanente koolstofverwijderingen als gevolg van activiteiten inzake directe afvang uit de lucht met koolstofopslag

1. Een DACCS-activiteit moet voldoen aan de volgende vereisten:
 - a) de aanvaardbaarheidscriteria, zoals vastgesteld in punt 1.1.1 van de bijlage;
 - b) de activiteits- en monitoringperioden, zoals vastgesteld in de punten 1.2.1.1 en 1.2.1.2 van de bijlage;
 - c) de regels voor de identificatie van de putten voor koolstofverwijdering en bronnen van broeikasgasemissies, zoals vastgesteld in punt 2.1.1 van de bijlage;
 - d) de regels voor de berekening van het basisscenario, zoals vastgesteld in punt 2.1.2 van de bijlage;

- e) de regels voor de berekening van de totale koolstofverwijderingen, zoals vastgesteld in punt 2.1.3 van de bijlage;
 - f) de regels voor de berekening van de bijbehorende broeikasgasemissies, zoals vastgesteld in punt 2.1.4 van de bijlage;
 - g) de regels inzake langetermijnopslag en aansprakelijkheid, zoals vastgesteld in punt 3.1 van de bijlage;
 - h) de regels voor de minimale duurzaamheidseisen, zoals vastgesteld in punt 4.1 van de bijlage;
 - i) de regels voor de monitoring- en rapportagevereisten, zoals vastgesteld in de punten 1.3.2 en 1.3.3 van de bijlage.
2. De exploitant van een DACCS-activiteit moet ervoor zorgen dat de CO₂-afvanginstallatie zich in de Unie bevindt.

Artikel 3

Certificeringsmethode voor permanente koolstofverwijderingen als gevolg van activiteiten inzake koolstofafvang en -opslag van biogene emissies

1. Een BioCCS-activiteit moet aan de volgende vereisten voldoen:
- a) de aanvaardbaarheidscriteria, zoals vastgesteld in punt 1.1.1 van de bijlage;
 - b) de activiteits- en monitoringperioden, zoals vastgesteld in punt 1.2.1 van de bijlage;
 - c) de regels voor de identificatie van de putten voor koolstofverwijdering en bronnen van broeikasgasemissies, zoals vastgesteld in punt 2.1.1 van de bijlage;
 - d) de regels voor de berekening van het basisscenario, zoals vastgesteld in punt 2.1.2 van de bijlage;
 - e) de regels voor de berekening van de totale koolstofverwijderingen zoals vastgesteld in punt 2.1.3 van de bijlage;
 - f) de regels voor de berekening van de bijbehorende broeikasgasemissies zoals vastgesteld in punt 2.1.4 van de bijlage;
 - g) de regels inzake langetermijnopslag en aansprakelijkheid zoals vastgesteld in punt 3.1 van de bijlage;
 - h) de regels voor de minimale duurzaamheidseisen, zoals vastgesteld in punt 4.1 van de bijlage;
 - i) de regels voor de monitoring- en rapportagevereisten, zoals vastgesteld in de punten 1.3.2 en 1.3.3 van de bijlage.
2. Bij een BioCCS-activiteit wordt de afgevangen biogene CO₂ gegenereerd als bijproduct van de productieprocessen van goederen, energie en diensten en mag geen biogene CO₂ uit biomassa, biobrandstof, vloeibare biomassa of biomassabrandstof worden gegenereerd uitsluitend met het oog op afvang en opslag.
3. De exploitant van een BioCCS-activiteit moet ervoor zorgen dat de CO₂-afvanginstallatie zich in de Unie bevindt.

Artikel 4

Certificeringsmethode voor permanente koolstofverwijderingen als gevolg van activiteiten inzake koolstofverwijdering met biohoutschool

1. Een BCR-activiteit moet aan de volgende vereisten voldoen:
 - a) de aanvaardbaarheidscriteria, zoals vastgesteld in punt 1.1.2 van de bijlage;
 - b) de activiteits- en monitoringperioden, zoals vastgesteld in punt 1.2.2 van de bijlage;
 - c) de regels voor de identificatie van de putten voor koolstofverwijdering en bronnen van broeikasgasemissies, zoals vastgesteld in punt 2.2.1 van de bijlage;
 - d) de regels voor de berekening van het basisscenario, zoals vastgesteld in punt 2.2.2 van de bijlage;
 - e) de regels voor de berekening van de totale koolstofverwijderingen zoals vastgesteld in punt 2.2.3 van de bijlage;
 - f) de regels voor de berekening van de bijbehorende broeikasgasemissies zoals vastgesteld in punt 2.2.4 van de bijlage;
 - g) de regels inzake langetermijnopslag en aansprakelijkheid zoals vastgesteld in punt 3.2 van de bijlage;
 - h) de regels voor de minimale duurzaamheidseisen, zoals vastgesteld in punt 4.1 van de bijlage;
 - i) de regels voor de monitoring- en rapportagevereisten, zoals vastgesteld in de punten 1.3.2 en 1.3.3 van de bijlage.
2. Bij een BCR-activiteit moet ervoor worden gezorgd dat de productiefaciliteit voor biohoutschool en de opslag van de biohoutschool zich in de Unie bevinden.

Artikel 5

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 3.2.2026

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN